

„Ja, saa maa vi lystre!“ afbrød Provsten livfuldt og rejste sig. Og idet han lagde sin Haand paa Kapellanens Skulder, tilføjede han spøgende: „Som De maaske allerede har lagt Mærke til, Hr. Hansted, er det nemlig min Datter, der regerer her i Huset — og jeg vil sige Dem, hun er en striks Kommandant! . . . Naa, vi kan jo altid fortsætte ved Lejlighed. Kom nu ind og tag til Takke med et landligt Nadverbord.“

III.

Spisestuen var — ligesom de fleste af Præstegaardens Værelser — et højt, herskabeligt Rum med Gibsstukkatur under Loftet og Landskabs-Dekorationer over Dørene. Skønt Vejlby og Skibberup Sognekald langt fra hørte til de fede, var hele Præstegaarden med tilhørende Udbygninger opført i en Stil, der mindede mere om en Storproprietærs Herresæde end om en Bolig for en Kirkens Tjener.

Provst Tønnesens Formand i Embedet havde nemlig været en hovedrig Mand, hvis første Gær-